

УДК 378:004+001.895

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

*Семенов А. І.
andreysemm@gmail.com*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Актуальність проблеми. Проблема впровадження новітніх наукових досліджень у практику завжди була і залишається актуальною, оскільки потребує не лише науково-методичного забезпечення інноваційної діяльності педагогів, а й постійного їх науково-методичного супроводу. Це актуалізує необхідність не лише розробки нових технологій науково-методичного забезпечення післядипломної освіти, а й осмислення досвіду їх апробації та використання на практиці.

Вимоги сьогодення вимагають від університетів виходу на якісно новий рівень надання навчального матеріалу, тому, крім традиційних, вони готові впроваджувати сучасні педагогічні технології. Це пов'язано з реформою вищої освіти та тими вимогами ринку праці, які ставляться до випускників і спонукають замість усталеної авторитарної педагогіки переходити від накопичення знань до вміння ефективно ними оперувати, від «освіта протягом усього життя» до безперервної, від колективної організації навчання до індивідуальної. Це призводить до оновлення професійної підготовки і тісно пов'язане з радикальними змінами в освіті в контексті компетентнісного підходу, які відбуваються в країнах ближнього та далекого зарубіжжя [1, стор.13].

Мета. Поєднання різноманітних технологій у процесі навчання студентів у ЗВО з урахуванням доцільності їх впровадження є одним із головних завдань сучасного викладача.

Організація пізнавальної діяльності з конкретною, прогнозованою метою - створення комфортних умов навчання, за яких кожен учень відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність - особлива форма співробітництва та вищого ступеня взаємодії учасників навчального процесу. Тому актуальною є проблема вибору з великої кількості технологій навчання тих, які є найбільш ефективними для розвитку учнів передових навчальних закладів [2, стор. 32].

Виклад основного матеріалу. Професія вчителя вимагає особливого ставлення до тенденцій суспільного життя, які постійно оновлюються, уміння адекватно сприймати потреби суспільства та відповідно до них коригувати свою роботу. Особливого значення ця здатність набуває в умовах інформаційного середовища, яке потребує багатьох принципово інших умінь, умінь і відповідного мислення.

Вищий навчальний заклад, як один із найважливіших інститутів соціалізації людини та підготовки молоді до активних майбутніх суспільних процесів, має бути надзвичайно уважним як до нових реалій і тенденцій суспільного розвитку, так і до інновацій у сфері змісту, форм та методів навчання й виховання. Інноваційність має характеризувати професійну діяльність кожного педагога, оскільки інновації є результатом наукових досліджень, аналізу та узагальнення педагогічного досвіду. Педагог, який впроваджує інновацію, створює особливе середовище, яке в кінцевому підсумку буде проявлятися та впливати на інноваційність навчального закладу в цілому.

Перспективи. В інноваційному освітньому просторі висуваються високі вимоги до рівня теоретичних знань та практичної підготовки вчителя, тобто вчитель повинен володіти такими знаннями, уміннями та навичками:

- спрямовувати виховний процес на особистість учня;
- визначення проблематики та змісту професійної та особистісної підготовки;
- актуалізація необхідності створення педагогічних систем, орієнтованих на інноваційну діяльність;
- пошук нових підходів до впровадження інноваційних методів роботи.

Особливістю інноваційної спрямованості педагогічної діяльності є перехід від нормативної діяльності до інноваційної, творчої, що передбачає зміну характеру виховної системи, змісту, методів, форм, технологій виховання і навчання. Метою виховання за таких умов є вільний розвиток індивідуальних здібностей, мотивів, особистісних цінностей різнобічної, творчої особистості [3, стор. 32].

Висновок. Результати багатьох наукових досліджень свідчать про те, що процес професійного становлення особистості вчителя можна регулювати на основі використання активних форм і методів навчання, психологічного супроводу самонавчання вчителя, розвитку творчої активності, професійної майстерності, та адекватна самооцінка.

Література:

1. Луговий В. І. Європейська концепція компетентнісного підходу у вищій школі та проблеми її реалізації в Україні. *Педагогіка і психологія* / Акад. пед. наук України. 2009. № 2. С. 13–25.
2. Степанченко Н. І. Методика професійної підготовки учителів фізичного виховання : навч.-метод. посіб. Львів : ДРУКАРТ, 2016. 62 с.
3. Шапрак О. Сучасні підходи до проблеми інноваційної підготовки майбутнього вчителя. *Рідна школа*. 2007. № 9. С. 31–33.

УДК 371.13

**ГАДЖЕТИЗАЦІЯ СУЧАСНОГО ВИХОВАТЕЛЯ ЯК ОДНА З
ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ**

*Стороженко Т. В., викладач
t.storozhenko@hnpri.edu.ua*

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди

Однією з актуальних тем розвитку освіти останніми роками в країні стає підвищення професійної компетентності педагога, зокрема вихователя. Причиною тому послужило те, що в умовах ринкової економіки підвищуються вимоги до професійної підготовки фахівців у всіх сферах трудової діяльності людини.

Основна форма роботи з дітьми дошкільного віку – гра, а головною особою, яка здійснює ефективну педагогічну роботу, є сучасний вихователь, який має вміння перебудовуватися, знати традиційні методи та прийоми роботи, добре володіти сучасними гаджетами та вправно застосовувати все це в освітньому процесі.

Вибір найприйнятнішої форми роботи здійснюється вихователем самостійно і залежить від контингенту вихованців, віку, матеріальної оснащеності закладу дошкільної освіти, а також культурних особливостей, специфіки роботи, досвіду і творчого підходу педагога.

Сучасна техніка, така як: сенсорні панелі та світлові столи, ноутбуки, планшети та смартфони мають прямий і швидкий вихід в Інтернет, дають змогу використовувати різні навчальні програми. Як активну форму роботи добре використовувати ігри із зоровими образами, різноманітними звуками (музичних предметів, голосів тварин тощо); ігри з активною перебудовою, побудовою літер із ліній, цифр у математичному ряді, співвіднесенням поняття із зображеннями тощо [1, с. 10].